

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914207539
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7914207539.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu Obec Višňov, Višňov, Hlavná 71/22, IČO: 00 332 119, zast. PUCHALA, SLÁVIK & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Košice, Kmeťova 24, proti žalovanému K. L., Y. XX.XX.XXXX, G., J. XX, zast. JUDr. Petrom Jonášom, advokátom, Advokátska kancelária, Trebišov, M.R. Štefánika 2393/29, o zaplatenie 1.123,02 eur istiny s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 2C/128/2014-155 z 25.6.2019 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. a III.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 1.123,02 Eur spolu s 9,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.123,02 Eur od 05.09.2011 do zaplatenia a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

2. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou, doručenu súdu 27.07.2011, vedenou pod sp. zn. 2C/161/2011 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 1.143 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 14% od 20.07.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania. Podanie žaloby žalobca odôvodnil tým, že Obecné zastupiteľstvo obce uznesením č. 6/6/2011 zo dňa 17.06.2011 rozhodlo o uplatnení náhrady škody neoprávneným si vyplácaním cestovného bývalým starostom obce - žalovaným. Na základe preverenia vyúčtovania vyplácaných súm cestovného žalovanému za obdobie roka 2009 a 2010 novozvolené orgány obce zistili z písomných dokladov nachádzajúcich sa na Obecnom úrade Višňov, že od mesiaca mája 2009 do 31.12.2010 žalovaný ako bývalý starosta si vyúčtoval a vyplácal náhradu na cestovnom z verejných prostriedkov obce v rozpore s ustanovením § 7 zákona č. 283/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov a internou smernicou Obce Višňov č. 1/2008. Zastupiteľstvo obce predmetnou smernicou zabezpečilo podmienky pre používanie osobného motorového vozidla starostu na vykonávanie služobnej cesty (riadne uzatvorenú havarijnú poisťku, zákonné poistenie a poistenie zodpovednosti za škodu pri výkone služobnej cesty a písomná dohoda). Smernica určila osoby pre povoľovanie použitia súkromného motorového vozidla starostu na pracovnú cestu. Žalovaný ako bývalý starosta obce ako účel pracovnej cesty účtoval prívoz a odvoz pracovníka vykonávajúceho účtovné práce pre Obec Višňov na základe dohody o vykonaní práce. V predmetnej dohode nie je dojednanie, ktorým by s Obcou Višňovou bola zjednaná povinnosť zabezpečovať dopravu uvedeného pracovníka k plneniu úloh pre obec. V danom prípade potom nešlo o pracovnú cestu starostu, ale o poskytnutie služby starostom pre obec, na ktorú službu nebola uzatvorená zmluva s obcou a ani o takejto zmluve o poskytovaní služby pre obec, obecné zastupiteľstvo nerokovalo. Tým došlo k porušeniu

§ 19 ods. 6 zák. č. 253/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy. Zároveň došlo aj k porušeniu finančnej disciplíny v zmysle § 31 cit. zákona. Uvedeným postupom starostu obce vznikla v roku 2009 na majetku obce škoda v sume 81,15 Eur a v roku 2010 škoda v sume 102,06 Eur, spolu 183,21 Eur. Vyplatenie uvedenej sumy nie je možné považovať za náhradu pri vykonaní pracovnej cesty a ani ako fakturáciu prác pre obec, prostriedky si žalovaný vyplatil nad rámec svojho oprávnenia. Osobitosti uskutočňovania pracovných ciest obce upravilo zastupiteľstvo obce v internej smernici č. 1/2008 schválenej uznesením 1/6M/2009 zo dňa 19.01.2009 ako vnútorná norma obce. Kontrolou cestovných príkazov kontrolórom obce sa preukázalo, že nebola na používanie vlastného motorového vozidla uzatvorená písomná dohoda v súlade s bodom 3.1 Smernice od 22.04.2009 do 22.12.2010. Pre vykonanie pracovnej cesty v označenom období 22.04.2009 do 22.12.2010 bez uzatvorenia písomnej dohody platilo ustanovenie bodu 3.2. Smernice: cestovné na úrovni ceny verejnej dopravy. Vyplatením cestovných náhrad za použitie vlastného motorového vozidla žalovaným za označené obdobie bez písomnej dohody bolo neoprávnené, čím vznikla obci škoda. Podľa správy č. 3 hlavného kontrolóra čj. 042/2010-ka zo dňa 16.10.2010 a označených výdavkových pokladničných dokladov za obdobie od 22.04.2009 do 22.12.2010 vznikol preplatok na cestovnom v prospech žalovaného na škodu žalobcu (Obce Višňov) v sume 219,97 Eur. Podľa správy č. 1 zo dňa 23.04.2010 o výsledku kontroly za kontrolované obdobie od 01.01.2010 do 26.03.2010, ktorej neoddeliteľnou súčasťou je príloha č. 1 (súpis cestovných príkazov podľa dní) bolo kontrolórom obce prevedené dňa 30.09.2010 vyčíslenie preplatku na cestovnom na škodu žalobcu v sume 179,43 Eur a vyčíslením vyplatenia cestovného si žalovaný za obdobie 06.04.2010 až 21.12.2010 prevedeného obecným úradom zo dňa 03.06.2011 vyplatil na cestovnom v rozpore so smernicou sumu 560,44 Eur. Za obdobie 22.04.2009 až 21.12.2010 vznikla škoda v sume 959,84 Eur. Celkom za označené obdobie bolo na škodu žalobcu vyplatených 183,21 Eur + 959,84 Eur vo vlastný prospech žalovaného. Žalobca vyplatené finančné prostriedky v sume 1.143 Eur z verejných prostriedkov obce v rozpore s podmienkami platnej internej smernice považuje za škodu na majetku obce.

3. Na pojednávaní 17.03.2014, zobrať žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 19,98 Eur. Uznesením zo 17.03.2014 súd konanie v časti o zaplatenie sumy 19,98 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 20.07.2011 do zaplatenia zastavil. V prevyšujúcej časti nárok žalobcu vylúčil na samostatné konanie.

4. Predmetom tohto konania, vedeného pod sp. zn. 2C/128/2014 je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.123,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 20.07.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

5. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca sa v tomto konaní domáha nároku na zaplatenie sumy 1.123,02 Eur za obdobie 22.04.2009 až 21.12.2010 z titulu náhrady škody, príp. bezdôvodného obohatenia. Súd tento nárok žalobcu posúdil v zmysle § 451 ods. 1, 2 Obč. zák. Citujúc znenie § 107 ods. 1, 2 Obč. zák., urobil záver, že žalobca sa dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, ako aj o tom, kto ho spôsobil momentom, kedy hlavný kontrolór Obce Višňov predložil Obecnému zastupiteľstvu Obce Višňov správu o výkone kontroly za obdobie roku 2009, čo v tomto prípade bolo 18.10.2010. Z uvedeného mal za zrejmé, že subjektívna premlčacia lehota bola dodržaná. Pokiaľ ide o objektívnu trojročnú premlčaciu dobu, rovnako táto bola dodržaná, nakoľko žalobca si uplatňuje nárok počnúc mesiacom apríl 2009, pričom žaloba bola podaná na súd 27.07.2011. Z uvedeného mal za zrejmé, že žalobcom uplatnený nárok nie je premlčaný. Ďalej mal súd preukázané podľa uznesenia č. 1/6M/2009 Obecného zastupiteľstva vo Višňove, že OZ potvrdzuje uznesenie č. 6/13/2008, ktorým OZ schvaľuje internú smernicu o cestovných náhradách s poslancekými pripomienkami a tieto pripomienky ma zapracovať ako zmenu smernice. Z internej smernice č. 1/2008 pre poskytovanie cestovných náhrad schválenej uznesením č. 1/6M/2009 OZ na 6. mimoriadnom zasadnutí dňa 19.01.2009, bodu 1.3 mu vyplynulo, že ustanovenia tejto smernice sa vzťahujú aj na osoby vymedzené iným osobitným predpisom - starosta obce, poslanci obecného zastupiteľstva, hlavný kontrolór obce a členovia komisii obecného zastupiteľstva. Podľa bodu 3., 3.1 predmetnej smernice, zamestnanci používajú na pracovné cesty na základe ustanovení § 7 zákon č. 283/2002 Z.z. vlastné, prenajaté i požičané cestné motorové vozidlá. U zamestnanca nie je rozhodujúce, či súkromné vozidlo, o ktorého použití sa so zamestnávateľom písomne dohodol je jeho vlastné, alebo požičané; zamestnanec nemusí byť zapísaný v osvedčení o evidencii ako jeho držiteľ. Podmienkou nároku na cestovné náhrady je písomná dohoda so zamestnávateľom (vzor č. 1 - dohoda o podmienkach použitia cestného motorového vozidla na pracovnej ceste) a skutočnosť, že nejde o vozidlo zamestnávateľa. Písomnú dohodu pre zamestnancov v riadnom pracovnom pomere a na dohodu o vykonaní práce podpisuje starosta obce; pre osoby

uvedené v bode 1.3 podpisuje zástupca starostu alebo jeden z poslancov, ktorí majú podpisový vzor k účtom v banke. Písomná dohoda musí byť podpísaná ako zamestnávateľom, tak i zamestnancom, citujúc znenie 3.2 Smernice č. 1/2008. Z podnetu na preskúmanie zákonnosti z 22.12.2008 adresované Okresnej prokuratúre Trebišov mu vyplynulo, že starosta obce Višňov (žalovaný) podal podnet orgánom prokuratúry o zaujatie právneho stanoviska, či OZ vo Višňove postupovalo v súlade s príslušnými právnymi predpismi, keď schválilo uznesenie č. 6/13/2008 k bodu 12 - k internej smernici o cestovných náhradách. V súlade s týmto uznesením obecný úrad smernicu predložil. Poslanci ju na pripomienkovali a schválili, čím pre žalovaného ako starostu obce došlo k pochybnostiam, či týmito zmenami schválenými na 13. riadnom zasadnutí nedošlo k nesúladu s právnymi predpismi najmä v bode 3.1 smernice - a to najmä z hľadiska kompetencií starostu obce a kompetencií obecného zastupiteľstva - podpisovania pracovných ciest starostu obce niektorým z poslancov, ak potrebuje cestovať za svojimi povinnosťami; keďže skutočnosť je taká, že obec nemá služobné vozidlo, v prípadoch keď starosta použije pri pracovnej ceste vlastné, ktoré nemá uzatvorené havarijné poistenie. Okresná prokuratúra v Trebišove vo veci: podnet vo veci územnej samosprávy, pod č. Pd 209/08-9 zo dňa 19.02.2009 adresovaného starostovi Obce Višňov zaujala stanovisko, v ktorom, o. i. uviedla, že po preskúmaní podnetu žalovaného, v tom čase starostu obce, písomnosti vzťahujúcich sa na vec, vyjadrenia poslancov OZ z 12.01.2009 bolo zistené, že predmetné uznesenie žalovaný nepodpísal, čím využil sistačné oprávnenie starostu obce vo vzťahu k predmetnému uzneseniu podľa § 13 ods. 6 zák. č. 369/1990 o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov. Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trebišove preskúmala zákonnosť postupu OZ pri prijatí uznesenia č. 6/13/2008 z 12. a 13.12.2008, pričom zistila, že procesný postup obecného zastupiteľstva bol v súlade s § 12 ods. 2 zákona o obecnom zriadení. Predmetná interná smernica prijatá obecným zastupiteľstvom vyjadruje vnútorné pravidlá pri používaní cestného motorového vozidla starostu obce na pracovnú cestu. Zo zápisnice z 19. mimoriadneho zasadnutia OZ vo Višňove konaného dňa 25.06.2010 vyplynulo, že uznesením č. 6/19M/2010 Obecné zastupiteľstvo uložilo pracovníkovi OZ Višňov vyčísliť rozdiel vyplatených súm na základe CP uvedených v prílohe č. 1 k správe č. 1 o výsledku kontroly a oprávnenia nároku náhrady podľa internej smernice č. 1/2008 bod 3.2 smernice. Hlasovanie prebehlo za účasti troch poslancov, za návrh uznesení hlasovali traja poslanci. Poverený poslanec Mgr. Y. na základe výsledkov hlasovania konštatoval, že uznesenia tak ako boli predložené, zastupiteľstvo schválilo jednomyseľne. Podľa správy č. 1 zo dňa 23.04.2010 o výsledku kontroly za kontrolované obdobie 01.01.2010 až 26.03.2010 bolo kontrolórom obce prevedené 30.09.2010 vyčíslenie preplatku na cestovnom na škodu obce v sume 179,43 Eur. Vyčíslením vyplatenia cestovného si žalovaný za obdobie 06.04.2010 až 21.12.2010 vyplatil na cestovnom 560,44 Eur. Podľa správy č. 3 hlavného kontrolóra čj. 042/2010 zo dňa 16.10.2010 vznikol preplatok za obdobie 22.04.2009 až 11.12.2009 v prospech žalovaného v sume 219,97 Eur, spolu 959,84 Eur, za rok 2009 a 2010 vznikol preplatok v sume 183,21 Eur vyplatením cestovného, ktoré nebolo služobnou cestou. Súd, vychádzajúc z § 451 ods. 1,2 Obč. zák., § 1 ods. 1, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1, veta prvá, ods. 4 a § 13 ods. 6 zák. č. 369/1990 Z.z o obecnom zriadení, § 7 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. e/ zák. č. 138/1991 Z.z. o majetku obce, § 7 ods. 1 pod bodkočiarku zák. č. 283/2002 Z.z., § 19 ods. 6 a § 31 ods. 1 zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, § 517 ods. 1, ods. 2 Obč. zák., § 3 ods.1 a 2 a § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, po vykonanom dokazovaní urobil záver, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že OZ Obce Višňov uznesením 1/6M/2009 schválilo smernicu č. 1/2008 o cestovných náhradách. Spornou bola skutočnosť, či táto smernica č. 1/2008 pre poskytovanie cestovných náhrad bola účinná. Dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný. Poukázal na to, že Obecné zastupiteľstvo Obce Višňov na svojom 13. riadnom zasadnutí OZ konanom dňa 12. a 13.12.2008 uznesením č. 6/13/2008 schválilo internú smernicu č. 1/2008 pre poskytovanie cestovných náhrad. Žalovaný ako starosta obce v rozhodnom období, využil svoje sistačné právo v zmysle § 13 ods. 6 zákona č. 369/1990 Z. z. o obecnom zriadení a predmetné uznesenie č. 6/13/2008 podpísal s výhradou a to, že jeho podpis sa nevzťahuje k bodu č. 12 - internej smernice č. 1/2008 pre poskytovanie cestovných náhrad, čím pozastavil výkon uznesenia OZ. Obecné zastupiteľstvo Obce Višňov následne na 6. mimoriadnom zasadnutí OZ Obce Višňov, konané dňa 19.01.2009 (t. j. v lehote do dvoch mesiacov od schválenia uznesenia, ktorého výkon žalovaný ako starosta pozastavil) potvrdilo uznesenie č. 6/13/2008 k bodu 12 - interná smernica č. 1/2008 pre poskytovanie cestovných náhrad a to trojpätinovou väčšinou hlasov všetkých poslancov v súlade s ust. § 13 ods. 8 zákona o obecnom zriadení. Uznesením č. 1/6M/2009 prítomní poslanci uznesenie č. 6/13/2008 k bodu 12 potvrdili. Tieto skutočnosti mal súd potvrdené aj zo stanoviska Okresnej prokuratúry v Trebišove zo dňa 19.02.2009, z ktorého vyplýva, že procesný postup OZ pri prijatí uznesenia č. 6/13/2008 zo dňa 12. a 13.12.2008 bol v súlade s § 12 ods. 2 zákona o obecnom zriadení. V zmysle internej smernice č. 1/2008 pre poskytovanie cestovných náhrad, čl. 1, bod 1.3 - ustanovenia tejto smernice sa vzťahujú aj

na osoby vymedzené iným osobitným predpisom - starosta obce, poslanci OZ, hlavný kontrolór obce a členovia komisií obecného zastupiteľstva. Podľa bodu 3., 3.1 predmetnej smernice, zamestnanci používajú na pracovné cesty na základe ustanovení § 7 zákon č. 283/2002 Z.z. vlastné, prenájaté i požičané cestné motorové vozidlá. U zamestnanca nie je rozhodujúce, či súkromné vozidlo, o ktorého použití sa so zamestnávateľom písomne dohodol je jeho vlastné, alebo požičané; zamestnanec nemusí byť zapísaný v osvedčení o evidencii ako jeho držiteľ. Podmienkou nároku na cestovné náhrady je písomná dohoda so zamestnávateľom (vzor č. 1 - dohoda o podmienkach použitia cestného motorového vozidla na pracovnej ceste) a skutočnosť, že nejde o vozidlo zamestnávateľa. Písomnú dohodu pre zamestnancov v riadnom pracovnom pomere a na dohodu o vykonaní práce podpisuje starosta obce; pre osoby uvedené v bode 1.3 podpisuje zástupca starostu alebo jeden z poslancov, ktorí majú podpisový vzor k účtom v banke. Písomná dohoda musí byť podpísaná ako zamestnávateľom, tak i zamestnancom. Podľa bodu 3.2 Smernice č. 1/2008, ak zamestnanec použije vlastné cestné motorové vozidlo bez písomnej dohody so zamestnávateľom, ktorý pracovnú cestu povoľuje, patrí mu náhrada vo výške sumy zodpovedajúcej cene cestovného rýchlikom, autobusom, a to podľa toho, čo je pre zamestnanca výhodnejšie. Žalovaný ako bývalý starosta obce nerešpektoval interný predpis, ktorý bol záväzný aj pre žalovaného (bod 1.3 smernice) a porušil svoju povinnosť, keď bez schválenia dohody o podmienkach použitia cestného motorového vozidla na pracovnej ceste, používal svoje motorové vozidlo a v rozpore s internou smernicou Obce Višňov. V zmysle uvedeného súd sa nestotožnil s obranou žalovaného, že dohoda bola použiteľná len na tie prípady, keď osobné motorové vozidlo na pracovné cesty mal použiť zamestnanec obce, ale nie na prípad, keď svoje motorové vozidlo na pracovné cesty mal použiť starosta. Podľa predmetnej dohody bolo povolené účtovať pri neuzatvorení písomnej dohody iba pracovnú cestu tak, aby výška cestovného neprekročila cestu cestovného do výšky cestovného hromadným verejným dopravným prostriedkom. Písomná dohoda o použití súkromného motorového vozidla na pracovnú cestu mala byť súčasťou cestovného príkazu, ktorý sa podpisuje pred cestou a takisto aj táto písomná dohoda musí byť podpísaná pred cestou tak, ako je to určené v obsahu internej smernice ako lokálnej smernice pre Obec Višňov. Žalovaný ako starosta preto nemal nárok na náhradu za požívanie súkromného motorového vozidla na pracovnej ceste, pretože nedodržal podmienky ustanovené zákonom (§19 z. č. 523/2004) a internej smernice, preto nárok za vykonanú pracovnú cestu mohol byť z prostriedkov obce vyplatený iba na úrovni hromadnej dopravy. Výšku uplatneného nároku v sume 1.123,02 Eur mal súd preukázaný z predloženého vyčíslenia vyúčtovania za roky 2009 a 2010 na základe vykonanej kontroly hlavným kontrolórom Obce Višňov. Žalobcom uplatnený nárok žalovaný nerozporoval, na svoju obranu uviedol, že v uplatnenom nároku žalobcu nie je zahrnutý a kompenzovaný nárok žalovaného na náhradu cestovného mestskou hromadnou dopravou na služobných cestách, ktoré sú predmetom tohto sporu. Citujúc znenie § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 283/2002 o cestovných náhradách, zamestnancovi vyslanému na pracovnú cestu patrí náhrada preukázaných cestovných výdavkov. Z uvedeného mal za zrejmé, že náhrada cestovných výdavkov musí byť zo strany žiadateľa riadne preukázaná. Žalovaný však svoje tvrdenia nepreukázal listinnými dôkazmi. Žalovaný tak ako žalobca mal podľa súdu v konaní preukázať svoje tvrdenia. Z uvedených dôvodov zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.123,02 Eur. Lehotu na plnenie určil v súlade s § 232 ods. 3 C. s. p. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou peňažného plnenia, preto ho súd zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,5% ročne z dlžnej sumy, ktorého výška je v súlade s platnou právnou úpravou a to odo dňa požadovaného žalobcom, t. j. odo dňa 05.09.2011. K tomuto dňu mal žalovaný bez akýchkoľvek pochybností vedomosť o uplatňovanom nároku žalobcu, nakoľko uvedeným dňom bol dávaný odpor žalovaného proti platobnému rozkazu vydaného v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Ro/241/2011. Zamietajúci výrok rozsudku sa týka obdobia, za ktoré si žalobca uplatnil úrok z omeškania. Pôvodne si žalobca uplatnil voči žalovanému úrok z omeškania odo dňa 20.07.2011 do zaplatenia. Podaním, doručeným súdu 07.11.2014 žalobca upravil obdobie, za ktoré si uplatnil úrok z omeškania a to odo dňa 05.09.2011 do zaplatenia. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C. s. p. V konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca (neúspech predstavoval iba nepatrnú časť týkajúcu sa príslušenstva), preto mu súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% účelne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný.

7. V odvolaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p. Navrhol rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Namietal, že rozsudok je arbitrárny a nezrozumiteľný. Poukázal na to, že súd nepochopil jeho obranu v tomto spore, ktorou sa nezaoberal. Poukázal na to, že dôkazné bremeno znáša v civilnom súdnom procese žalobca, že toto súd nemal na zreteli. Zastával názor, že žalobca neunesol ani dôkazné bremeno, nepreukázal výšku bezdôvodného obohatenia na jeho strane. Z § 2 ods. 1 z.č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch ustanovuje obci a primátorov miest v znení neskorších predpisov mu vyplynulo, že funkcia starostu je verejná funkcia, ktorá sa nevykonáva v pracovnom pomere. Výkon tejto funkcie je nezlúčiteľný s funkciami podľa osobitného predpisu a s výkonom práce zamestnanca obce. Poukázal aj na znenie § 6 zákona o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov pri cestách, ktoré súvisia s výkonom jeho funkcie patria cestovné náhrady. Obec určí výšku cestovného pre starostu obce v rozpočte obce. Vede sa v zázname o prevádzke motorového vozidla, ktorú kontroluje kontrolór obce. Z §11 ods. 4 písm. b) zákona o Obecnom zriadení mu vyplynulo, že obecné zastupiteľstvo rozhoduje, a najmä je mu vyhradené schvaľovať rozpočet obce a kontrolovať jeho čerpanie. V zmysle z.č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších noviel mu vyplynulo, že funkcia starostu je verejná funkcia, ktorá sa nevykonáva v pracovnom pomere. Teda ani jemu nemôže nikto ukladať a povoľovať, kedy nemôže a kedy nemôže ísť na služobnú cestu a akým dopravným prostriedkom. Obecné zastupiteľstvo má v rozpočte obce schváliť aj kapitolu „výška cestovného pre starostu“ a starosta sa musí do tejto výšky zmestiť. Čo bolo z jeho strany aj splnené a na neho sa nevzťahuje Zákonník práce, pretože ako starosta obce nebol zamestnancom obce. Na starostu sa vzťahuje Zákon o obecnom zriadení a Zákon o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest. Takéto stanovisko zaujala aj prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trebišove, v liste ktorý zaslala Obci Višňov a nachádza sa v spise pod č. Pd 209/08 z 19.2.2009. Trval na námietke premlčania, ktorú vzniesol v svojom podaní z 5.9.2011. Žalobca si uplatňuje úhradu škody za obdobie od apríla 2009 do decembra 2009. Na súde si svoj nárok žalobca uplatnil podaním žaloby 27.7.2011. Nároky za mesiace apríl, máj, jún a júl 2009 považuje za premlčané. Nie je pravda, aby ako bývalý starosta obce spôsobil žalobcovi - Obci Višňov nejakú škodu, ktorá má súvis s výkonom funkcie starostu obce. Je pravdou, že súkromným motorovým vozidlom vykonával služobné cesty. To, že súkromné auto využíval ako služobné na prívoz a odvoz účtovníka obce považoval za pochopiteľné, pretože ak má obec fungovať správne a v súlade s platnými právnymi predpismi, musí mať dobrého účtovníka, ktorý do obce príde a skompletizuje celú účtovnú agendu. Všetky služobné cesty, ktoré vykonával súkromným motorovým vozidlom, boli riadne vyúčtované, pretože to boli služobné cesty výlučne na služobné účely a boli vykonávané výlučne pre Obec Višňov. V neposlednom rade považuje internú smernicu č. 1/2008 pre poskytovanie cestovných náhrad za neúčinnú, pretože v záhlaví tejto smernice je uvedené schválil: K. L., starosta a podpis. On ako starosta žiadnu internú smernicu č. 1/2008 pre poskytovanie cestovných náhrad neschvaľoval. Opätovne tvrdil, že aj keby bola takáto smernica obecným zastupiteľstvom schválená zákonne, na neho by sa nevzťahovala, pretože ako starosta obce som nebol zamestnancom obce, teda ani podriadeným obecnému zastupiteľstvu. V zákone o obecnom zriadení sú vymedzené práva a povinnosti tak obecného zastupiteľstva ako aj starostu obce. Navrhol rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť, alebo ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu sa stotožnil so závermi súdu ako i s jeho rozhodnutím vo veci samej. Nestotožnil sa s tvrdeniami žalovaného o premlčaní časti nároku. Citujúc znenie § 106 ods. 1 a ods. 2 Obč. zák., uviedol, že v konaní bolo preukázané, že sa dozvedel o škode ako i o subjekte, kto za škodu zodpovedá, momentom, kedy hlavný kontrolór Obce Višňov predložil obecnému zastupiteľstvu správu o výkone kontroly za obdobie roku 2009, čo sa stalo 18.10.2010. Vzhľadom na túto skutočnosť mal za zrejmé, že subjektívna premlčacia doba v danom prípade bola dodržaná. Vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného je v tomto konaní v celom rozsahu neopodstatnená a nedôvodná. K výhradám žalovaného, ktorý opakovane poukázal na skutočnosť, že internú smernicu Obce Višňov č. 1/2008 o cestovných náhradách považuje za neúčinnú, opätovne zdôraznil, že OZ Obce Višňov uznesením 1/6M/2009 síce schválilo túto smernicu, ale zároveň uložilo OU Obce Višňov zapracovať poslancecké pripomienky, ktoré odznali na obecnom zastupiteľstve Obce Višňov (ďalej len ako „OZ“) do uvedenej smernice. Táto interná smernica je svojou podstatou interná normatívna inštrukcia, na ktorú sa nevťahujú podmienky prijímania VZN obce, resp. prijímanie iných normatívnych právnych aktov, a to ani legislatívny proces schvaľovania zákonov v NR SR. Od normatívnych právnych aktov je potrebné odlišovať interné normatívne inštrukcie, ktoré na rozdiel od normatívnych právnych aktov nie sú všeobecne záväzné, nemajú štátom stanovenú formu a teda nie sú ani prameňmi práva. V predmetnom konaní bolo bez pochybností preukázané, že adresátom inštrukcie bol aj starosta Obce Višňov, ktorý bol touto inštrukciou

viazaný. Poukázal na to, že vzťah obce a štatutárneho zástupcu obce - starostu obce, nie je svojou povahou súkromnoprávnym vzťahom, naopak, je vzťahom verejnoprávnym. V zmysle uvedeného súd v tomto konaní nemá právomoc rozhodovať o platnosti, či neplatnosti uznesenia obecného zastupiteľstva č. 1/6M/2009, ktorým bola schválená predmetná interná normatívna inštrukcia, nakoľko takáto právomoc je v súlade so zákonom zverená v rámci správneho súdnictva príslušnému správneému súdu. V prípade, ak predmetné uznesenie obecného zastupiteľstva nebolo zrušené správny súdom, hľadá sa na toto uznesenie v súlade s prezumpciou zákonnosti správneho aktu ako na správny akt v súlade so zákonom a na základe uvedeného sa hľadá aj na predmetnú internú normatívnu inštrukciu, ktorá bola obsahom tohto uznesenia obecného zastupiteľstva, ako na účinnú. Vzhľadom na charakter predmetnej internej normatívnej inštrukcie nemožno v danom prípade posudzovať účinnosť, či neúčinnosť samotnej internej normatívnej inštrukcie v tomto súdnom konaní, a to bez rozhodnutia príslušného správneho súdu o neplatnosti uznesenia obecného zastupiteľstva č. 1/6M/2009, ktorým bola schválená predmetná interná normatívna inštrukcia a ktorého obsah tvorila. Zdôraznil, že Okresná prokuratúra v Trebišove vo svojom stanovisku z 19.02.2009 uviedla, že procesný postup obecného zastupiteľstva pri prijatí uznesenia č. 6/13/2008 zo dňa 12. a 13.12.2008 bol v súlade s § 12 ods. 2 z. o obecnom zriadení. Okresná prokuratúra v Trebišove, ďalej poukázala na skutočnosť, že v praxi sa za účelom úpravy cestovných náhrad môžu prijať vnútorné predpisy - interné inštrukcie, ktoré upravujú podmienky cestovných náhrad. Predmetná interná smernica prijatá OZ vyjadruje vnútorné pravidlá pri použití cestného motorového vozidla starostu obce na pracovnú cestu. Obec Višňov uznesením č. 6/13/2008 schválilo Internú smernicu o poskytovaní cestovných náhrad s poslancami pripomienkami v zmysle 13teho riadneho zasadnutia Obecného zastupiteľstva Obce Višňov konaného 12.12.2008 a 13.12.2008. Z uvedeného je teda zrejmé, v akom znení sa predmetná interná smernica č. 1/2008 schválila, nakoľko poslancom schvaľujúcim túto smernicu boli poslancové pripomienky zrejmé zo samotného zasadnutia ako i zápisnice zo zasadnutia OZ. Vzhľadom na uvedené žalobca zotrval na svojom stanovisku, v zmysle ktorého sú námietky žalovaného vo veci neúčinnosti predmetnej internej smernice č. 1/2008 nedôvodné. V zmysle § 13 ods. 6 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov starosta môže pozastaviť výkon uznesenia obecného zastupiteľstva, ak sa domnieva, že odporuje zákonu alebo je pre obec zjavne nevýhodné tak, že ho nepodpíše v lehote podľa § 12 ods. 11. Navrhol rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

10. Žalovaný vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalobcu zotrval na dôvodoch svojho odvolania.

11. Rozsudok vo výroku II. odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

12. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.- na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a 380 ods. 1,2 C.s.p. a rozsudok vo výroku I. a III. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistenom skutkovom stave, odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje na dôvody, ktoré aj v celom rozsahu odkazuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalovaným, v ktorom opakuje dôvody uvádzané už pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd riadne a presvedčivo vysporiadal.

13. Žalovaný uplatnil v odvolacom konaní odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (nepreskúmateľné arbitrárne rozhodnutie), že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Ani jeden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

15. K rozhodnutie súdu vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu, že je nepreskúmateľné, resp. arbitrárne, je potrebné uviesť, že rozsudok zodpovedá všetkým zákonným kritériám vyžadovaným v § 220 ods. 2 C.s.p., jeho odôvodnenie je presvedčivé a nie je možné mu vytknúť nepreskúmateľnosť tak, ako to tvrdí žalovaný v odvolaní.

16. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáha, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil, súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil

podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy, ako vec právne posúdil, pričom odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Žalovaný vytýka súdu, že sa nezaoberal jeho obranou a poukázal na dôkazné bremeno, ktoré v konaní znáša žalobca.

18. Súd sa dôsledne zaoberal obranou žalovaného a jeho výhradami, ktoré opakoval aj v odvolaní. Dal jasné a zrozumiteľné odpovede na tieto výhrady, a to aj pokiaľ ide o čiastočné späťvzatie žaloby, následkom čoho uznesením zo 17.3.2014 konanie v časti o zaplatenie 19,98€ s prísl. zastavil. Zamietavý výrok rozsudku sa týkal obdobia, za ktoré si žalobca uplatnil úrok z omeškania.

19. Odvolací dôvod týkajúci sa chyby v zisťovaní skutkového stavu veci, spočívajúci v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

20. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

21. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

22. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

23. Žalovaný odvolaním namieta vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu, že funkcia starostu je verejná funkcia, ktorá sa nevykonáva v pracovnom pomere, a že mu podľa § 6 zákona o právnom postavení a platových pomeroch starostov a primátorov pri cestách, ktoré súvisia s výkonom jeho funkcie patria cestovné náhrady, a že ani jemu nemôže nikto ukladať a povoľovať, kedy môže a nemôže ísť na služobnú cestu a akým dopravným prostriedkom. Uvedené výhrady žalovaného sú bez právneho významu, keďže súd riadne a presvedčivým spôsobom odôvodnil a vysvetlil, že adresátom inštrukcie, ktorá bola prijatá Obcou Višňov, bol viazaný aj bývalý starosta obce - žalovaný, že vzťah obce a štatutárneho zástupcu nie je svojou povahou súkromnoprávnym vzťahom, je vzťahom verejnoprávnym. Z internej smernice č. 1/2008 pre poskytovanie cestovných náhrad, schválenej uznesením č. 1/6M/2009

OZ na mimoriadnom zasadnutí 19.1.2009 bod 1.3. vyplýva, že ustanovenia tejto smernice sa vzťahujú aj na osoby vymedzené iným osobitným predpisom - starosta obce, poslanci obecného zastupiteľstva, hlavný kontrolór obce a členovia komisie obecného zastupiteľstva. Podľa bodu 3, 3.1. predmetnej smernice zamestnanci používajú na pracovné cesty na základe § 7 zákona č. 283/2002 Z.z., vlastné prenajaté i požičané cestné motorové vozidlá, a u takejto osoby nie je rozhodujúce, či súkromné vozidlo, o ktorého použití sa so zamestnávateľom písomne dohodol, je jeho vlastné alebo požičané, podmienkou nároku na cestovné náhrady je písomná dohoda so zamestnávateľom a skutočnosť, že nejde o vozidlo zamestnávateľa, že písomnú dohodu pre zamestnanca v riadnom pracovnom pomere a dohodou o vykonaní práce podpisuje starosta obce a pre osoby uvedené v bode 1.3. podpisuje zástupca starostu alebo jeden z poslancov, ktorí majú podpisový vzor k účtom v banke, písomná dohoda musí byť podpísaná ako zamestnávateľom tak i zamestnancom. Teda táto dohoda sa týkala aj starostu obce, žalovaného i keď nebol so žalobcom v pracovnoprávnom vzťahu.

24. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku, predovšetkým body 24. až 31., s ktorými sa stotožňuje. Odvolací súd sa stotožňuje aj s odôvodnením rozsudku, pokiaľ ide o posúdenie námietky premlčania časti nároku, vznesenej žalovaným. Súd v prejednávanej veci správne posúdil plynutie subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty a vyvodil správny právny záver, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Odvolací súd sa stotožňuje aj so závermi súdu prvej inštancie, vyslovenými v súvislosti s účinnosťou, resp. neúčinnosťou predmetnej internej smernice č. 1/2008, ktorej zákonnosť bola aj predmetom preskúmania Okresnou prokuratúrou Trebišov, ktorá na podnet žalovaného (starostu) zaujala stanovisko, že procesný postup obecného zastupiteľstva bol v súlade s § 12 ods. 2 zákona o obecnom zriadení, že predmetná interná smernica prijatá obecným zastupiteľstvom vyjadruje vnútorné pravidlá pri používaní cestného motorového vozidla starostom obce, na pracovnú cestu. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu o základe a výške nároku.

25. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

27. Výsledok hlasovania - pomerom hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).